11/03/2019

Ένας τόπος μακρινός και απαραμύθητος

/ Γνώμες

Τό ταξίδι της ζωής μου ήταν στην Σιέρα Λεόνε, για να επαναλάβω λίγο αλλαγμένο τον τίτλο του διηγήματος του Γ. Βιζυηνού, «το μόνο της ζωής μου ταξείδιον», από την άποψη της σημασίας πάνω στην ψυχή μου. Αναχώρηση στις 5 το πρωϊ και άφιξη στις 6 Νοεμβρίου 2018. Αναχώρησα ήδη εγκλωβισμένος μέσα σ'ένα πλέγμα σκέψεων, μιζέριας και ανασφάλειας ζώντας στην δύσκολη ελλαδική πραγματικότητα και, όταν πάτησα το χώμα αυτής της χώρας κι είδα τους ανθρώπους, το πρώτο που κατάλαβα ήταν ένα εσωτερικό ράπισμα στον εγωισμό μου, γιατί τά δεινά άλλων λαών σε κάνουν να αναμετριέσαι με το μέγεθος του δικού σου εγωισμού και της στενόθωρης ματιάς σου γύρω απ'τον δικό σου κόσμο.

Αδερφοί μου, υπάρχει ένας λαός μακρινός και απαραμύθητος. Ένας λαός, που οι άνθρωποι του δεν χαίρονται το καθαρό οξυγόνο που μας χάρισε ο Θεός, το οποιο όλοι οι άνθρωποι απολαμβάνουμε επάνω στην γη. Υπάρχει ένας λαός, που είναι γεμάτος θλίψη, χωρίς χαρά, υγεία, και, προπαντός, σε μια ταπεινωτικη στέρηση τροφής. Ο τόπος, όπου ζουν οι απελπισμένοι αυτοί ανθρωποι, ονομάζεται Σιέρρα Λεόνε. Κάθε φορά που επιστρέφουμε από εκεί, περνούν πολλές μέρες για να προσαρμοστούμε στα δεδομένα της πατρίδας μας. Θυμάμαι την τελευταία φορά που επέστρεψα, πέρασαν τρείς μέρες για να μιλήσω στην οικογένειά μου. Κάθε φορά που τρώω, η ταχύτητα της μάσησης ελαττώνεται σκεπτόμενος την ανέχεια και την στέρηση της τροφής των παιδιών της Σιέρα Λεόνε. Κανείς δεν μπορεί να μείνει ασυγκίνητος στην θέα μιας τέτοιας κατάστασης, όταν τα μάτια του αντικρύζουν μικρά παιδιά να πεθαίνουν αβοήθητα, επειδή στερούνται τα απαραίτητα στην καθημερινότητά τους. Την τροφή, την κατάλληλη κατοικία, την ιατρική φροντίδα και οτιδήποτε άλλο θεωρούμε αυτονόητο για την επιβίωσή μας.

Ο εμφύλιος σπαραγμός, ο ιός Έμπολα, οι καταστροφικές πλημμύρες, που συνέβησαν πριν λίγα χρόνια, είναι οι τρεις μεγάλες συμφορές που γονάτισαν τον λαό της Σιέρρα Λεόνε και ο οποίος (αυτος λαος) θα πρέπει να περάσουν πολλές δεκαετίες για να ορθοποδήσει και να ζησει σ’ένα κρατος χαρακτηριζομενο ως ανεπτυγμένο. Ρώτησα τον πατέρα Θεμιστοκλή για την περίοδο που ο ιός Έμπολα θέριζε τους ανθρώπους στην Σιέρα Λεόνε και αυτός απάντησε: “Ανησυχώ, φοβάμαι, τρέμω τον Εμπολα, αλλά δεν εγκαταλείπω το ποίμνιό μου. Θα είναι σαν να τους έλεγα: εγώ φεύγω, βγάλτε τα πέρα μόνοι σας. Και αυτό δεν το επιτρέπει η χριστιανική μου συνείδηση”. Η κυβέρνηση του κράτους της Σιέρρα Λεόνε δεν έχει

την οικονομική κατάσταση που έχει η Ελλάδα. Και η Ελλάδα μας έχει κρίση, το γνωρίζουμε πολύ καλά όλοι οι Έλληνες, αλλά η Ελλάδα μας είναι ‘τροπον τινα’ Αμερική σε σύγκριση με αυτό που συμβαίνει εκεί. Στην Ελλάδα, ο μέσος όρος που δίνει το κράτος για κάθε άτομο στον τομέα της υγείας είναι 3.000 ευρώ τον χρόνο. Εκεί, το κράτος έχει υπολογίσει ότι, για την υγεία κάθε ατομου, θα δαπανήσει 60 δολάρια τον χρόνο. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, την σύγκριση της δικής μας φτώχειας με την φτώχεια των αδελφών μας εκεί.

Με την χάρη του Θεού έχουν περάσει από το 2008- τότε που ο π. Θεμιστοκλής πρωτοεγκαταστάθηκε στην Σιέρα Λεόνε- μέχρι σήμερα δέκα περίπου χρόνια. Όλα αυτά τα χρόνια, παρά τις αντιξοότητες, ζει θαυμαστά γεγονότα, που τον ενδυναμώνουν στην πίστη και φανερώνουν την παρουσία του Θεού στην ευλογημένη αυτή προσπάθεια που κάνει για τους πανενδεείς αδελφούς μας στην μακρινή και απαραμύθητη Σιέρρα Λεόνε. Αδελφοί μου χριστιανοί, εάν θέλετε να γευτείτε μια ιδέα για το πώς είναι τα πράγματα στην χειρότερη παριοχή του κόσμου, θα ήθελα να σκεφτείτε τα εξής: Είστε σ’ένα χώρο που ζουν 26.500 άνθρωποι, τον οποίο διασχίζει ένα βρώμικο ποτάμι, εξαιτίας των λυμάτων και των σκουπιδιών που μεταφέρονται, και όπου ο αέρας δεν είναι καθαρός λόγω των ακαθαρσιών που βρίσκονται στην περιοχή. Σκεφτείτε αυτόν τον χώρο, που βρισκόμαστε αυτή την στιγμή, να είναι γεμάτος με ανθρώπινες ακαθαρσίες, και, για να μετακινηθούμε από το ένα σημείο στο άλλο, να είμαστε αναγκασμένοι να τις πατάμε. Να βλέπετε να κυκλοφορούν μεταξύ μας μεγάλα και μικρά γουρούνια και, ακόμη, μεγάλες σαύρες περίπου τριάντα με σαράντα πόντους. Σκεφτείτε, ακόμη, ότι βρίσκεσθε ανάμεσα σε τόνους από σαπισμένα, βρώμικα σκουπίδια, όπου χωρίς ντροπή, σε κοινή θέα, τα μικρά παιδια να κάνουν την σωματικη τους ανάγκη. Σκεφτείτε ακόμη πως ο αέρας δεν μπορεί να εισχωρήσει στα πνευμόνια σας από την μυρωδιά της ανθρώπινης ακαθαρσίας. Άνθρωποι και ζώα μαζί, σε μια περιοχή που κατοικούν 26.500 άνθρωποι, οι οποίοι δεν έχουν ντους να δροσίσουν το φλογισμένο από την 45 και πολλές φορές 50 βαθμων θερμοκρασία σώμα τους. Χωρίς πόσιμο νερό, χωρίς τουαλέτες. Χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα. Δύο τουαλέτες για 26.500 ανθρώπους, εκ των οποίων τα 7500 είναι παιδιά. Τα παιδιά αυτά δεν θα προλαβουν να γιορτάσουν τα πέμπτα τους γενέθλια, αν δεν εμβολιαστούν. Αυτό

είναι το προσδόκιμο όριο ηλικίας για τα μικρά παιδιά στην Σιέρρα Λεόνε. Σκεφτείτε ακόμη πως αυτό το βρώμικο νερό πίνεται από μικρούς και μεγάλους, για να ξεδιψάσουν από τον αφόρητο καύσωνα. Εάν κατάφερα λίγο να σας μεταφέρω, με αυτά τα λόγια, το πως ζουν οι άνθρωποι στην Σιέρα Λεόνε, τότε, δεν χρειάζεται να επισκεφτείτε την περιοχή Κρουμπέϊ, στην πρωτεύουσα Φριτάουν, γιατί είστε ήδη εκεί.

Αδερφοί μου, πριν από τρείς αιώνες ο μέγας ιεροκήρυκας του έθνους μας, ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, παρακινούσε τους σκλαβωμένους Έλληνες να κτίζουν σχολεία, να κτίζουν κέντρα μορφώσεως και κατόπιν Εκκλησίες. Γνώριζε ότι από εκεί θα ξεκινούσε η αληθινή μόρφωση και τα παιδιά θα διδάσκονταν τα δόγματά και τις αλήθειες της πίστεώς μας. Αυτό ακριβώς κάνει και ο π. Θεμιστοκλής στην Σιερρα Λεόνε. Κτίζει σχολεία και κατόπιν εκκλησίες που είναι το βιωματικό κέντρο της αληθινής μόρφωσης. Με το Ορθόδοξο Παιδαγωγικό Κολλέγιο, που δημιούργησε, στελεχώνει τα μελλοντικά νηπιαγωγεία και δημοτικά σχολεία με δασκάλους και νηπιαγωγούς, όχι μόνο στην Σιέρρα Λεόνε αλλά και στις άλλες χώρες της Δυτικής Αφρικής. Πώς αλλιώς θα μάθουν σωστά τα παιδιά ό,τι αφορά την ορθόδοξη πίστη.

Αδερφοί μου, από το Απρίλιο του 2018 μέχρι τον Δεκέμβριο του ίδιου έτους, η αγάπη των χριστιανών συγκέντρωσε το ποσό των 21.000 χιλιάδων ευρώ περίπου, για να κτιστεί ένα σχολείο, στο οποίο θα μαθητεύουν 305 περίπου παιδιά και τα οποία θα σιτίζονται μία φορά την ημέρα από την ορθόδοξη ιεραποστολή. Ο π. Θεμιστοκλής διδάσκει πως, για να μιλήσεις για τον Χριστό, πρέπει πρώτα να βάλεις ψωμί στο στόμα αυτών των παιδιών που θα σε ακούσουν και, τότε, γίνεται το θαύμα. Μου έλεγε: «Ξέρεις τί σημαίνει να βάλεις στο στόμα αυτών των παιδιών

φαγητό, ποτέ δεν θα το ξεχάσουν». Τον θεμέλιο λίθο έβαλε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Αλεξανδρείας κ. Θεόδωρος ο Β΄ τον Νοέμβριο του 2018. Στο Κρου Μπέι, μέχρι σήμερα, υπήρχε ένα υποτυπώδες διτάξιο σχολείο με ανύπαρκτες εγκαταστάσεις υγιεινής και το οποίο, με την οικονομική υποστηριξη πολλών συνανθρώπων μας από την Ελλάδα, θα λειτουργήσει με επτά αίθουσες στα τέλη Φεβρουαρίου του 2019. Για τα λειτουργικά όμως έξοδα του σχολείου χρειάζονται δώδεκα χιλιάδες ευρώ τον χρόνο, για να σιτίζονται κάθε μέρα 305 μαθητές και να πληρώνονται κάθε μήνα επτά δάσκαλοι, που θα είναι απόφοιτοι του Ορθόδοξου Παιδαγωγικού Κολλεγίου, το οποίο δημιούργησε ο π. Θεμιστοκλής στην πρωτεύουσα Φριτάουν. Όταν λειτουργήσει το σχολείο στο Κρου Μπέϊ, σειρά θα έχει η δημιουργία σχολείου στο Σούζαν Μπέϊ με την ευχή του π. Θεμιστοκλή, (Θεέ μου, τί είδαν τα μάτια μου εκεί… για ένα σακουλάκι ρύζι να “σκοτώνονται” οι γυναίκες μεταξύ τους).

Αδερφοί μου, βοηθείστε αυτά τα παιδιά της Siera Leone, τα οποία αναζητούν ευαίσθητες ψυχές, που μιλούν την γλώσσα της αγάπης και της προσφοράς προς τον συνάνθρωπο. Η καλωσύνη σας είναι η μόνη αληθινή έκφραση της θεϊκής αγάπης, που μπορεί, πραγματικά, να βοηθήσει αυτά τα παιδιά. Αυτή είναι η δύναμη της αγάπης που μεταποιεί τον άνθρωπο. Να εύχεσθε να μας αξιώνει ολους ο Κύριος, να συνεχίζουμε να διακονούμε αυτήν την αγάπη. Είθε την φοβερά ημέρα της κρίσεως του Κυρίου μας, να μας δείξει έλεος και συμπόνια.

Κωνσταντίνος Τσινάλης

Καθηγητής Βυζαντινής μουσικής και Φωνητικής